

MIĘDZYKONFERENCJA SCALANIA

**NOE, DANIEL I HIJOB –
WZORY TEGO, JAK PROWADZIĆ
ZWYCIĘSKIE ŻYCIE NA LINII ŻYCIA
ZE WZGLĘDU NA WYPEŁNIENIE
BOŻEJ EKONOMII**

WARSZAWA, 1–3 MAJA 2026 R.

PLAN KONFERENCJI

PIĄTEK 1 MAJA

- 15.00 – 17.00 spotkanie pierwsze
- 17.00 – 19.00 przerwa i kolacja
- 19.00 – 21.00 spotkanie drugie

SOBOTA 2 MAJA

- 10.00 – 12.00 spotkanie trzecie
- 12.00 – 15.00 przerwa i obiad
- 15.00 – 17.00 spotkanie czwarte

DZIEŃ PAŃSKI 3 MAJA

- 10.00 – 10.30 spotkanie stołu Pańskiego
- 10.30 – 12.30 spotkanie piąte

Najważniejsze stwierdzenia:

**Księga Hioba objawia, że Biblia,
składająca się z sześćdziesięciu sześciu ksiąg,
służy jednemu: aby Bóg w Chrystusie
przez Ducha udzielał nam siebie,
by być naszym życiem, naturą i wszystkim,
abyśmy mogli żyć Chrystusa i Go wyrażać;
powinno to być zasadą, która rządzi naszym życiem.**

**Noe wierzył w Boga, chodził z Nim, zadowalał Go
i radował się wszystkim, czym On jest.**

**Zbiorowy Chrystus jako kamień i góra,
Oblubieniec ze swoją oblubienicą,
zbiorowy Boży człowiek z Bożym oddechem,
zmiażdży i zabije Antychrysta oraz jego wojska
oddechem, mieczem, swoich ust.**

**W Chrystusie Bóg został ukonstytuowany w człowieku,
a człowiek w Bogu, i Bóg oraz człowiek
zostali zespoleni w jedną całość,
którą nazywamy Bogiem-człowiekiem.**

Hymny do poselstwa pierwszego

Hymn nr 370

1. Główną Bożą myślą jest
Jedno się z człowiekiem stać
I dla niego wszystkim być,
By tak swój wypełnić plan.
2. Aby człowiek Boga mógł
Przyjąć i z Nim jedno być,
Bóg naczyniem stworzył go —
Ciało, dusza i duch w nim.
3. Przepływ życia czyni go
Kamieniem szlachetnym, by
Bóg wbudował go w swój dom,
Chwałę swą objawił w nim.
4. Miasto, które wznosił sam Bóg,
Dom, którego pragnie On —
Nowa Jeruzalem jest
Tym, co zaspokaja Go.
5. To zamyślił Ojciec Bóg,
Jeszcze nim świat zaczął się,
By budowlę świętych mieć,
By z człowiekiem scalić się.
6. W centrum tego miasta tron,
Bóg i Chrystus — władzą tu;
Z tronu płynie życia nurt,
To Duch — rzeka żywych wód.
7. W rzece drzewem życia jest
Chrystus — On wydaje tam
Owoc życia, aby go
Jako pokarm wszystkim dać.
8. Bóg w Chrystusie światłem jest;
Poprzez miasto świeci On;
Światło niszczy śmierci noc,
Życie jest światłością tą.

9. Bóg i człowiek jedno są,
Zamieszkują w sobie tam;
Bóg człowieka treścią jest,
Przez to Bóg w nim wyraz ma.

Hymn nr 265

1. Tajemna rzecz, że trzy osoby wieczne —
Syn, Ojciec, Duch — w istocie jeden byt.
Chwalebna rzecz — sam Bóg w nas może mieszkać,
Przez Ducha w Synu wszystkim dla nas być!
- Trójjedyn Bóg dziś dla nas wszystkim jest!
Wspaniała rzecz! Chwalebna rzecz!
Niewyczerpany, boski mamy dar!
Niezwyczajny fakt! Cudowny fakt!
2. Obfity źródło — Bóg Ojciec jako źródło
Skarb cały swój z człowiekiem dzielić chce!
Jak błogi fakt! To naszym dziś udziałem,
Niewyczerpaną, wieczną porcją jest!
3. Cudowna rzecz — Syn jako wyraz Boga
Wśród nas zamieszkał przez wcielenia cud!
Przez doskonałe dzieło odkupienia
Zjednoczył z Bogiem nas na wieki już.
4. Duch, który jest dziś Syna przemienieniem,
Zamieszkał jako życie wewnątrz nas;
Prawdziwy cud — duch ludzki z boskim Duchem
Zespolił się i tak w jednoświ trwa!
5. Jak rzeczywiste — Bóg jest dzisiaj Duchem,
Dostępnym, by doświadczać Go co dnia!
Niezwyczajny fakt, że z sobą jednym Duchem
I jednym życiem On uczynił nas!

Poselstwo pierwsze

Życie i praca zgodne z wizją wieku, prowadzące do zmiany wieku

Wersety biblijne: Ez 14:14, 20; Rdz 6:8; Mt 24:37–39; Dn 2:34–35; Hi 42:5–6.

- I. Noe, Daniel i Hiob są wzorami, które objawiają, jak możemy prowadzić zwycięskie życie na linii życia, by wypełnić Bożą ekonomię; na tym polegają życie i praca zgodne z wizją wieku, prowadzące do zmiany wieku — Ez 14:14, 20; Rdz 2:9; Obj 2:7; 22:1–2; Mt 24:37–39, 45–51; Dn 2:34–35; Dz 26:19; 2 Tm 4:8.**
- II. Życie, jakie prowadzili Noe, Daniel i Hiob, objawia Trójjedynego Boga, który udziela się (wbudowuje się) swemu wybranemu i odkupionemu ludowi, by wypełnić swoją wieczną ekonomię; całą Biblię napisano w oparciu o rządzącą zasadę, wedle której Trójjedyny Bóg udziela się nam, abyśmy Go doświadczyli, radowali się Nim i wyrażali Go w celu wypełnienia Jego boskiej ekonomii — por. 1 Tm 1:3–4; Ef 3:2; 1 P 4:10; Ps 36:9–10; 2 Kor 13:13; Ef 3:16–19:**
 - A. U Noego widzimy Boga Ojca, który w swojej wierności zachowuje swoje wieczne przymierze (symbolizowane przez tęczę), będące Jego wieczną ekonomią, polegającą na udzielaniu wszechzawierającego Chrystusa swemu wybranemu ludowi jako sprawiedliwości, świętości i chwały, by uczynić go mądrym pokazem wszystkiego, czym On jest — Rdz 3:24; 9:8–17; Ez 1:26–28; 36:22–38; Mt 26:28; Hbr 8:8–12; 1 Kor 1:9, 24–30; 2:9–10; Ef 2:10; 5:25–27; Obj 4:3; 21:18–20.
 - B. U Daniela widzimy, że Chrystus Syn jest centrum i zakresem Bożego poruszania się oraz że celem wiecznej ekonomii Boga jest uzyskanie zbiorowego Chrystusa — Chrystusa wraz z Jego zwycięzcami — jako

miażdżącego kamienia — będącego narzędziem, za pomocą którego Bóg dokona zmiany dyspensacji — by zakończył on ten wiek i stał się wielką górą, która wypełni całą ziemię i uczyni ją Bożym królestwem — Dn 2:31–45; 7:13–14; 10:4–9; Jl 3:16; Obj 12:1–2, 5, 11; 19:7–21.

- C. U Hioba widzimy Boga Ducha, przeprowadzającego tych, którzy Go kochają, przez proces przeobrażenia, dokonujący się za sprawą odnawiania ich przez Ducha Świętego w ich widzeniu Boga, by Go oni zyskali i zostali przez Niego przeobrażeni i w ten sposób zrealizowali to, co Bóg ma w swoim sercu, stając się Nim w życiu, naturze i wyglądzie, lecz nie w Bóstwie ze względu na Jego zbiorowy wyraz, Jego chwałę — Hi 10:13; 42:5–6; Ef 3:9; Mt 5:8; 2 Kor 3:16–18; Tt 3:5; 1 Kor 10:31; Ef 3:20–21; Obj 21:10–11.

III. „Ale Noe znalazł łaskę w oczach Jahwe” — Rdz 6:8:

- A. Życie i praca Noego objawiają, ile łaska może uczynić dla upadłego człowieka; łaska to wspaniały Chrystus jako Ten, który niesie nasze brzemiona, czyniący wszystko w nas i dla nas, byśmy się Nim radowali — w. 1–14; Mt 24:37–39; 2 Kor 12:7–9:
1. Upadłe ciało to obecność diabła, natomiast łaska to obecność Boga; aby stawić czoła obecności szatana, potrzebujemy obecności Boga — Rdz 6:3, 8; Rz 7:17–21; Hbr 4:16; 1 Kor 15:10.
 2. Owocem łaski jest sprawiedliwość; dzięki mocy łaski, jej sile i życiu możemy być w porządku wobec Boga, siebie nawzajem, a nawet samych siebie — Rz 5:17, 21; 2 P 2:5.
- B. Noe chodził z Bogiem i zbudował arkę ze względu na wypełnienie boskiej ekonomii — Rdz 6:8–22; Hbr 11:7; 1 P 3:20–21; Mt 16:18:
1. Pierwszą Bożą budowlą w Piśmie Świętym jest arka Noego, oznaczająca Chrystusa jako budowlę Boga

i człowieka; Bożą budowlą jest Bóg-człowiek — J 1:14; 2:19; 1 Kor 3:9, 16–17; Obj 21:2, 22; Ef 2:22; Ps 27:4.

2. Budowanie arki przedstawia w formie typu budowanie zbiorowego Chrystusa, kościoła jako Ciała Chrystusa, przy czym materiałem budowanym jest tu pierwiastek bogactwa Chrystusa — Mt 16:18; 1 Kor 3:9–12a; Ef 3:8–10; 4:12.
3. Trzy poziomy arki oznaczają Trójjedynego Boga zgodnie z tym, jak Go doświadczamy; Duch, którego oznacza najniższy poziom, przyprawia nas do Syna (1 P 1:2; J 16:8, 13–15), a Ten prowadzi nas w naszym doświadczeniu wyżej do Ojca (14:6; Ef 2:18; 1 J 1:5; 4:8).
4. Na trzecim poziomie arki znajdowało się tylko jedno okno, skierowane ku niebu, co oznacza, że w kościele, Bożej budowli, jest tylko jedno objawienie i jedna wizja, które uzyskujemy dzięki jednej jedynej posłudze Nowego Testamentu — Rdz 6:16; Dz 26:19; Prz 29:18a; 1 Tm 1:3–4; 2 Kor 3:6–9; 4:1.

IV. Księga Daniela pokazuje, że musimy wykupywać czas, by radować się Chrystusem jako najwyższą drogocnością Boga, abyśmy mogli zostać Nim ukonstytuowani i w ten sposób stać się ludźmi drogocności, wręcz samą drogocnością — Jego osobistym skarbem — Dn 9:23; 10:11, 19; 1 P 2:7; Wj 19:4–6:

A. Wspaniały Chrystus ukazał się Danielowi w swojej najwyższej drogocności jako człowiek, aby wzbudzić w nim docenienie i udzielić mu pocieszenia, zachęty i stabilizacji — Dn 10:4–9:

1. Chrystus ukazał się jako Kapłan w swoim człowieczeństwie, symbolizowanym przez lnianą szatę, by zatroszczyć się o swój wybrany lud, znajdujący się w niewoli — w. 5a; Wj 28:31–35.

2. Chrystus ukazał się w swojej godności królewskiej w swojej boskości, symbolizowanej przez złoty pas, by władać wszystkimi ludami — Dn 10:5b.
 3. Aby wzbudzić w swoim ludzie docenienie, Chrystus ukazał mu się w swojej drogocенności i godności, czego symbolem jest Jego ciało podobne do berylu; słowo hebrajskie oznaczające *beryl* odnosi się do niebieskawo zielonego bądź złotego kamienia szlachetnego, który oznacza, że Chrystus w swoim ucieleśnieniu jest boski (kolor złoty), pełen życia (kolor zielony) i niebiański (kolor niebieski) — w. 6a.
 4. Chrystus ukazał się również w swojej jasności, by zaświecić na lud, czego symbolem jest Jego twarz podobna z wyglądu do błyskawicy (w. 6b), oraz w oświecającym wzroku, służącym do badania i osądzania, czego symbolem są Jego oczy niczym pochodnie ognia (w. 6c).
 5. Chrystus ukazał się w blasku swego dzieła i poruszania, czego symbolem są Jego ręce i nogi podobne do blasku wypolerowanego brązu — w. 6d.
 6. Chrystus ukazał się w swoim mocnym przemawianiu, służącym osądzaniu ludzi, czego symbolem jest dźwięk Jego słów podobny do dźwięku wielkiej rzeźby — w. 6e.
- B. Daniel otrzymał objawienie o tym, że cała sytuacja w świecie podlega rządowi niebios sprawowanym przez Boga niebios, by dać Chrystusowi pierwszeństwo, pierwsze miejsce, we wszystkim — 2:34–35, 44–45; 7:9–10; 4:31–32; Kol 1:15, 17–18; Obj 2:4–5.
- V. **„Potem Jahwe odpowiedział Hiobowi” (Hi 38:1a); „Wtedy Hiob odpowiedział Jahwe” (42:1a); „Jahwe zmienił los Hioba” (w. 10a):**
- A. Logika myślenia przyjaciół Hioba była zgodna z linią drzewa poznania dobra i zła i zakładała, że Hiobowe

cierpienia były wynikiem Bożego sądu, podczas gdy w rzeczywistości były one pochłanianiem go przez Boga, by Bóg mógł go pozyskać i by on mógł zyskać więcej Boga — 9:15; 11:12; 13:4; Flp 3:8, 12–13:

1. Bożym zamiarem względem Hioba było zburzyć naturalnego Hioba w jego doskonałości i uczciwości, by móc zbudować odnowionego Hioba w Bożej naturze i przymiotach — Hi 1:1; Tt 3:5.
 2. Bożym zamiarem było wprowadzić Hioba w głębsze poszukiwanie Go, by mógł on sobie uświadomić, że tym, czego mu brakowało w jego ludzkim życiu, był sam Bóg i że może on za Nim podążać, zyskiwać Go i wyrażać — Kol 2:19.
 3. Bożym zamiarem było uzyskać Hioba, który będzie znajdował się na linii drzewa życia, i uczynić go Bożym człowiekiem — Rdz 2:9; 1 Tm 6:11; 2 Tm 3:17; Ef 3:14–21.
- B. Księga Hioba objawia, że Biblia, składająca się z sześćdziesięciu sześciu ksiąg, służy jednemu: aby Bóg w Chrystusie przez Ducha udzielał nam siebie, by być naszym życiem, naturą i wszystkim, abyśmy mogli żyć Chrystusa i Go wyrażać; powinno to być zasadą, która rządzi naszym życiem — Hi 10:13; Ef 3:9; Flp 3:8–9; Ef 1:22–23; 2:15; Obj 21:2.
- C. Sposobem na to, by żyć i pracować w obrębie tej zasady, jest istnieć i czynić wszystko za pomocą Ducha, z Duchem, w Duchu i poprzez Ducha, ćwicząc swego ducha — Ga 5:25; Rz 8:4; Flp 3:3; Obj 2:7; 22:17a.

Hymny do poselstwa drugiego

Hymn nr 337

1. Czy zwyciężcą w Nim zostaniesz?
Chrystus wzywa nas!
Czy do końca za Nim pójdiesz,
Choć nie wiesz jak?
Czy zwyciężcą więc zostaniesz?
Masz ten wybór wciąż.
Chrystus wzywa, Chrystus wzywa,
Usłysz Jego głos!
2. Czy zwyciężcą w Nim zostaniesz?
Do Jezusa Ignij!
Pierwszą miłość swą zachowuj,
Aż nastanie świt!
3. Czy zwyciężcą w Nim zostaniesz?
Na Nim oprzyj się!
Przed cierpieniem się nie wzbraniaj,
Wierny bądź po kres!
4. Czy zwyciężcą w Nim zostaniesz,
By świadectwo nieść?
Odrzuć fałsz religijności;
„Skrytą mannę” jedz!
5. Czy zwyciężcą w Nim zostaniesz?
Prosty, czysty bądź!
Przez zwyciężaj pomieszanie,
Jego mocą rządz!
6. Czy zwyciężcą w Nim zostaniesz?
W Panu ufność złóż!
Szat martwością nigdy nie splam;
Twą nagrodą — Bóg!
7. Czy zwyciężcą w Nim zostaniesz?
Nie śmieć letnim być!
Nie poprzestań na zdobytym,
Więcej wizji przyjm!
8. Czy zwyciężcą w Nim zostaniesz?
Chrystus woła Cię.
Czy okażesz Mu oddanie,
Spełnisz nakaz ten?

Hymn nr 193

1. Łaska w najwyższej definicji to
Bóg w Synu, który jest radością nam;
To więcej niż przysługa albo dar,
To jest sam Bóg — chwalebny udział nasz.
2. Bóg przyszedł w ciele, by dać siebie nam,
Byśmy doświadczać mogli Go co dzień;
Od Boga dostaliśmy łaskę tę,
Co przez Chrystusa i Chrystusem jest.
3. Paweł za łajno wszystko w świecie miał,
Bo Bóg w Chrystusie łaską dlań stał się;
Ta łaska — jest nią w doświadczeniu Pan —
Sprawiała, że w wyścigu pierwszy biegł.
4. Łaska to Chrystus — siła wewnątrz nas,
Ona we wszystkim dziś wystarcza nam;
Łaska ta w duchu nam energią jest,
Przez nią wypełnia się w nas Boży plan.
5. Sam żywy Chrystus dla nas łaską tą,
Musimy znać ją i żyć poprzez nią;
Ciebie doświadczać, Panie, chcemy w niej,
Obyśmy w Tobie mogli widzieć ją.

**Linia życia u Noego —
życie i praca, prowadzące do zmiany wieku**

Wersety biblijne: Rdz 6:5–14; Hbr 11:7.

I. Noe wierzył w Boga, chodził z Nim, zadowalał Go i radował się wszystkim, czym On jest:

- A. Szatan do cna zepsuł człowieka, więc Bóg zdecydował, że zniszczy człowieka, którego stworzył ze względu na swój zamysł.
- B. Wyglądało na to, że Bóg został pokonany; słowa *ale Noe* wskazują na suwerenny czynnik, który umożliwił Bogu kontynuowanie realizacji swego pierwotnego zamysłu względem człowieka.
- C. Dzięki życiu i pracy Noego Bóg odniósł nad swoim wrogiem zwycięstwo i zmienił wiek.

II. Życie Noego było życiem, które doprowadziło do zmiany wieku — por. Flp 1:19–21a:

- A. Życiem, które prowadzi do zmiany wieku, jest życie, które dziedziczy pobożne drogi przodków:
 - 1. Noe odziedziczył Adamową drogę zbawienia: otrzymał obietnicę Chrystusa jako nasienia kobiety i okrycie w postaci Chrystusa jako sprawiedliwość, która zaspokaja Boga — Rdz 3:15, 20–21; por. Iz 12:2.
 - 2. Noe odziedziczył Ablową drogę składania ofiar, czyli składania Bogu w ofierze Chrystusa nie tylko jako ofiarę za nasze grzechy, lecz także jako dar, by zadowolić Boga — Rdz 4:4.
 - 3. Noe odziedziczył Enoszową drogę wzywania imienia Jahwe, by radować się wszystkim, czym On jest — w. 26; Jr 33:3; Rz 10:12; 2 Tm 2:22.
 - 4. Noe odziedziczył Henochową drogę chodzenia z Bogiem, czyli obierania Go za swoje centrum

i wszystko, żyjąc i czyniąc wszystko według Niego i z Nim — Rdz 5:22–24; Hbr 11:5–6; 2 Kor 5:4, 9, 14–16; 6:1.

B. Bóg pokazał Noemu prawdziwą sytuację zepsutego wieku, w którym on żył — Rdz 6:3, 5, 11, 13; Mt 24:37–39; 2 Tm 3:1–5.

C. „Ale Noe znalazł łaskę w oczach Jahwe” — Rdz 6:8:

1. Gdy szatan robił wszystko, co mógł, by zaszkodzić panującej sytuacji, zawsze pojawiali się tacy, którzy znajdowali łaskę w oczach Boga i stawali się ludźmi dokonującymi zmiany wieku — por. Dn 1:8; 9:23; 10:11, 19.
2. Relacja zawarta w Księdze Rodzaju ma przede wszystkim na celu pokazanie nie upadku, lecz tego, ile Boża łaska może uczynić dla upadłych ludzi:
 - a. Łaska to sam Bóg — Jego obecność — którym się radujemy, by był On dla nas wszystkim i czynił wszystko w nas, przez nas i dla nas — J 1:14, 16–17; Obj 22:21.
 - b. Radowanie się Panem jako łaską jest udziałem tych, którzy Go kochają — Ef 6:24; J 21:15–17.
 - c. Łaska naszego Pana Jezusa Chrystusa to obfite zaopatrzenie Trójjedynego Boga, którym radujemy się dzięki ćwiczeniu swego ludzkiego ducha — Hbr 10:29b; Ga 6:18; Flp 4:23; Flm 25; 2 Tm 4:22.
 - d. Boże słowo jest słowem łaski — Dz 20:32; Kol 3:16; por. Jr 15:16.
 - e. Doświadczamy przetworzonego Trójjedynego Boga jako łaski życia, spotykając się ze świętymi na podłożu jedności — Ps 133:3; 1 P 3:7; Dz 4:33; 11:23.
 - f. Możemy doświadczać Pana jako swojej powiększającej się i wszechwystarczającej łaski pośród cierpień i prób — 2 Kor 12:9.

- g. Musimy truduć się dla Pana w mocy Jego łaski — 1 Kor 15:10, 58; 3:12.
- h. Musimy być dobrymi szafarzami różnorodnej łaski Boga — 1 P 4:10; Ef 3:2; 2 Kor 1:15; Ef 4:29.
- i. Dzięki mocy łaski, jej sile i życiu możemy być w porządku wobec Boga i siebie nawzajem; łaska rodzi sprawiedliwość — Hbr 11:7; Rz 5:17, 21.

III. Praca Noego była pracą, która doprowadziła do zmiany wieku — 1 Kor 3:9; 2 Kor 6:1; Mt 16:18; 1 Kor 3:12:

A. Bóg dał Noemu wszechobejmujące objawienie, dalsze objawienie, objawienie na temat budowy arki; w ten sposób miał położyć kres zepsutemu pokoleniu i zaprowadzić nowy wiek:

1. Arka stanowi typ Chrystusa (1 P 3:20–21) — nie tylko Chrystusa pojedynczego, lecz także zbiorowego — kościoła, będącego Jego Ciałem i nowym człowiekiem, które znajdują swoje zwieńczenie w Nowej Jerozolimie (Mt 16:18; 1 Kor 12:12; Ef 2:15–16; Kol 3:10–11; Obj 21:2).
2. Budowanie arki przedstawia w formie typu budowanie zbiorowego Chrystusa — przy czym materiałem budowlanym jest tu pierwiastek bogactwa Chrystusa — przez tych, którzy pracują razem z Bogiem — 1 Kor 3:9–12a; Ef 4:12; 2:22.
3. Budowanie to jest wbudowywaniem Chrystusa w ludzi, by zbudować ich ze sobą poprzez Niego, aby stali się oni ujawnieniem się Boga w ciele — 1 Tm 3:15–16:
 - a. W naszym dziele niezwykle istotne jest to, abyśmy usłużyli innym ludziom budującym i zbudowanym Bogiem, dzięki czemu Trójjedyny Bóg będzie mógł wbudować się w ich istotę — Mt 16:18; Ef 2:21–22; 3:17a; 1 Kor 14:4b.

- b. Musimy praktykować jedno: usługiwać innym ludziom przetworzonym i zwieńczonym Trójjedynym Bogiem, aby mógł On wbudować siebie w ich wewnętrzznego człowieka; musimy się modlić, aby Pan nauczył nas pracować w ten sposób — 2 Kor 13:13; 1 Kor 3:9a, 10, 12; Rz 11:36.
- B. Dzięki budowaniu kościoła i wejściu do życia kościoła zostaniemy zbawieni od Bożego sądu, którego dokona On nad dzisiejszym złym pokoleniem za pomocą wielkiego ucisku, i oddzieleni od tego pokolenia, by zostać wprowadzeni do nowego wieku, wieku tysiąclecia — Hbr 11:7; Mt 24:37–39; Łk 17:26–27.

Hymny do poselstwa trzeciego

Hymn nr 316

1. Kościół Pana jest chwalebny, myśmy częścią jego dziś —
Co za szczęście! Jedno nas uczynił Pan!
Jedno Ciało we wszechświecie, my jesteśmy w Ciele tym —
Alleluja! Jedno nas uczynił Pan!
Alleluja, że jest Ciało!
Alleluja, że ma członki!
My jesteśmy dziś dla Ciała!
Alleluja! Jedno nas uczynił Pan!
2. Tu zbiorowość jest istotą, indywidualizm — nie,
Bo bez Ciała Bóg się nie wyrazi dziś;
Nie w kościołach pojedynczych, lecz wyraża w Ciele się —
Alleluja, że jesteśmy w Ciele tym!
Alleluja, że jest Ciało!
Szatan zawsze drży przed Ciałem!
Zwycięzamy jako Ciało!
Alleluja, że jesteśmy w Ciele tym!
3. To świeczników siedem złotych i natura boska w nich —
Dla natury dawnej nie ma miejsca tam;
Gdy jesteśmy jedno i w naturze Bożej mamy dział,
Jak świeczniki objawiamy światła blask!
Alleluja, że jest Ciało!
Jaśniejące mamy Ciało!
To świeczniki szczerozłote!
Alleluja! Objawiamy światła blask!
4. Jak możemy dziś wyrazić taką jedność, boskość, blask?
Alleluja! Trzeba nam Jezusa jeść!
On jest manną, drzewem życia, nową uczta jest co dnia —
Alleluja! Jeść możemy Go co dzień!
Gdy Jezusa spożywamy,
Jedność, boskość przejawiamy
I blask światła objawiamy!
Alleluja! Pana jeść to sposób nasz!

Hymn nr 368

1. Wieczny Bóg posiadał zamysł,
Jeszcze zanim powstał czas;
I gdy przyjdzie czasu koniec,
Plan ten w wieczność wniesie nas.
Trzeba czasu, by w procesie
Wszystko dokonało się;
W czasie tylko wędrujemy —
Przeznaczeniem wieczność jest.
2. Grono ludzi w swoim planie
Bóg zbudować pragnie więc,
Scalić, sprawić, by człowiekiem
Jednym nowym stali się.
Wtedy życiem i naturą
Jego sam Bóg stanie się,
Zespalając Ducha z naszym
Ku radości, chwale swej.
3. Bóg pracuje w trzech kierunkach,
Aby swój wypełnić cel;
I by siebie nam udzielić,
Ojcem, Synem, Duchem jest.
Po to stworzył niebo, ziemię
Wraz ze wszystkim, co w nich jest,
I człowieka, który z ciała,
Duszy, ducha składa się.
4. Duch nasz centrum jest uwagi,
Na nim skupił Bóg swój plan;
Kto imienia Jezus wzywa,
Z Jego Duchem jedność ma.
Z głębi, z centrum, po obrzeża
Bóg przesyca każdą część
I wypełni w naszym sercu
Umysł, wolę, uczuć treść.

5. W życiu Jego budowani,
Miłość w jedno wiąże nas;
Bóg dziś zamysł swój wypełnia,
Kończy to, co zaczął sam.
Panie, wzrastaj w naszym wnętrzu
I tak stale buduj nas
W jedno zbiorowe naczynie,
W którym treścią jesteś sam.

6. Ostatecznie, w rezultacie
Będzie kościół w chwale stał;
Uwieńczeniem on zamysłu,
Który od wieczności trwał.
Bóg uzyska swe naczynie,
W którym chwałę zawrze swą.
Cel Twój jest dziś naszym, Panie!
W pełni w nas osiągnij go!

Poselstwo trzecie

**Triumf zwycięzców
widziany u Daniela i jego towarzyszy**

Wersety biblijne: Dn 1 — 6.

I. „Daniel i jego towarzysze” (Chananiaz, Miszael i Azariasz) — zwycięzcy, którzy zwyciężając szatańskie chywy, byli zupełnie jedno z Bogiem — stanowią ilustrację zasady Pańskiego odzyskiwania — Dn 2:13, 17; por. Obj 17:14; Mt 22:14:

A. Kusząc w diabelski sposób Daniela i jego towarzyszy, Nebukadnesar zmienił ich imiona; imiona, które wskazywały, że należą oni do Boga, zmienił na takie, które uczyniły ich jedno z bożkami — Dn 1:6–7.

B. Imię Daniel, które znaczy „Bóg jest moim sędzią”, zmienił na Belteszassar, czyli „książę Bela” lub „ulubieniec Bela” — Iz 46:1.

C. Imię Chananiaz, które znaczy „Jah dał łaskawie” lub „ulubieniec Jahwe”, zmienił na Szdrak, czyli „oświecony przez boga słońca”.

D. Imię Miszael, które znaczy „kto jest taki, jak Bóg?”, zmienił na Meszak, czyli „kto jest taki, jak bogini Szak?”.

E. Imię Azariasz, które znaczy „Jah pomógł”, zmienił na Abed-nego, czyli „wierny sługa boga ognia Nego”.

II. Daniel i jego towarzysze odnieśli zwycięstwo nad demoniczną dietą — Dn 1:

A. Diabelskie kuszenie ze strony Nebukadnesara polegało po pierwsze na tym, by skusić czterech błyskotliwych młodych ludzi — Daniela i jego trzech towarzyszy, pochodzących z pokonanego ludu Bożych wybrańców — do skalania się poprzez spożycie nieczystego pokarmu ofiarowanego bożkom.

- B. Dla Daniela i jego towarzyszy zjedzenie tego pokarmu oznaczałoby przyjęcie do swego wnętrza skalania, bożków, i stanie się w ten sposób jedno z szatanem — por. 1 Kor 10:19–21.
- C. Gdy Daniel i jego towarzysze odmówili spożywania nieczystego pokarmu Nebukadnesara i postanowili, że zamiast niego będą jedli warzywa (Dn 1:8–16), co do zasady odrzucili drzewo poznania dobra i zła (por. Rdz 3:1–6) i przyjęli drzewo życia, które sprawiło, że byli jedno z Bogiem (por. 2:9, 16–17).
- D. Pańskie odzyskiwanie jest odzyskiwaniem spożywania Jezusa ze względu na zbudowanie kościoła — w. 9, 16–17; Obj 2:7, 17; 3:20.
- E. Możemy jeść Jezusa, jedząc Jego słowa i zważając na to, by kontaktować się z tymi, którzy wzywają Go z czystego serca, i z nimi przebywać — Jr 15:16; 2 Tm 2:22; 1 Kor 15:33; Prz 13:20.

III. Daniel i jego towarzysze odnieśli zwycięstwo nad diabelskim zaślepieniem, które uniemożliwia ludziom ujrzeć wielkiego posągu i miażdżącego kamienia — boskiej historii w obrębie ludzkiej historii — Dn 2:

- A. Zbiorowy Chrystus jako kamień i góra, Oblubieniec ze swoją oblubienicą, zbiorowy Boży człowiek z Bożym oddechem, zmiażdży i zabije Antychrysta oraz jego wojska oddechem, mieczem, swoich ust — w. 34–35, 44–45; 2 Tes 2:8; Obj 19:11–21; Rdz 11:4–9; por. Iz 33:22.
- B. Chrystus jako żywy i drogocenny kamień, kamień fundamentowy, kamień narożny i kamień szczytowy Bożej budowli wlewa w nas siebie jako drogocенność, by przeobrazić nas w żywe i drogocenne kamienie na swoją budowlę — 1 P 2:4–8; Iz 28:16; Za 3:9; 4:7, 9–10.

IV. Daniel i jego towarzysze odnieśli zwycięstwo nad zwiedzeniem mającym na celu oddawanie czci bożkom — Dn 3; por. Mt 4:9–10:

- A. Wszystko, co nie jest prawdziwym Bogiem w naszym odrodzonym duchu, jest bożkiem, który zastępuje Boga; wszystko, co nie jest w duchu lub z ducha, jest bożkiem — 1 J 5:21.
- B. Wrogiem Ciała jest ludzkie „ja”, które zastępuje Boga własnymi interesami, samouwielbieniem, własną chwałą, własnym pięknem i własną siłą; w Ciele i dla Ciała zapieramy się swego „ja” i nie głosimy samych siebie, lecz Chrystusa Jezusa jako Pana — Mt 16:24; 2 Kor 4:5.
- C. Towarzysze Daniela mieli prawdziwego ducha męczeństwa; opowiadali się za Panem, jedynym Bogiem, i przeciwstawiali się oddawaniu czci bożkom nawet za cenę własnego życia, kiedy to na rozkaz Nebukadnesara wrzucono ich do rozpalonego pieca — Dn 3:19–23.
- D. Gdy Nebukadnesar zajrzał do pieca, zobaczył czterech mężczyzn przechadzających się w środku ognia (w. 24–25); czwartym był znakomity Chrystus, Syn Człowieka, który przyszedł, by być ze swymi trzema cierpiącymi, prześladowanymi zwycięzcami i uczynić ogień miejscem przyjemnego spaceru.
- E. Trzej zwycięzcy nie musieli prosić Boga, by wybawił ich z pieca (por. w. 17); Chrystus jako Syn Człowieka — Ten, który potrafi i nadaje się do tego, by we wszystkim okazywać Bożemu ludowi zrozumienie (Hbr 4:15–16) — przyszedł, by być ich Towarzyszem i zatroszczyć się o nich w cierpieniu, i przez swoją obecność sprawił, że miejsce ich cierpienia przerodziło się w przyjemne otoczenie.
- V. Daniel i jego towarzysze odnieśli zwycięstwo nad tym, co przysyłania ludzi i nie pozwala im ujrzeć rządów niebios pełnionych przez Boga niebios — Dn 4:**
- A. Jako ci, których Bóg wybrał na swój lud ze względu na pierwszeństwo Chrystusa, podlegamy niebiańskim

rządom Boga, by Chrystus był pierwszy — w. 18, 23–26, 30–32; Rz 8:28–29; Kol 1:18b; 2 Kor 10:13, 18; Jr 9:23–24.

B. „Tych zaś, którzy pysznie postępują, może poniżyć” — Dn 4:37b.

VI. Daniel i Jego towarzysze odnieśli zwycięstwo nad ignorancją dotyczącą następstw picia przed Bogiem i uchybiania Jego świętości — rozdz. 5:

A. To, że Baltazar wziął naczynia przeznaczone do oddawania czci Bogu w Jego świętej świątyni w Jerozolimie i użył ich do oddawania czci bożkom, uchybiło Bożej świętości (w. 4); powinien on być wyciągnąć lekcję z doświadczenia Nebukadnesara (4:18–37), niczego jednak się z niego nie nauczył, co doprowadziło do jego cierpienia (5:18, 20, 24–31).

B. „Znalazły się w [Danielu] nadzwyczajny duch, wiedza, rozum, wykładanie snów, objawianie zagadek i rozwiązywanie rzeczy trudnych [dosł. rozwiązywanie suplów]” — w. 12a.

C. „A ty [...] Baltazarze, nie unżyłeś swojego serca, chociaż to wszystko wiedziałeś. Lecz przeciwko Panu nie ba się podniosłeś i przyniesiono przed ciebie naczynia z Jego domu; a ty i twoi dostojnicy, twoje żony i twoje nałożnice piliście z nich wino i wysławiałeś bogów ze srebra i złota, brązu i żelaza, drzewa i kamienia, które nie widzą ani nie słyszą i nic nie wiedzą, a Boga, w którego rękę jest twoje tchnienie i od którego zależą wszystkie twoje drogi, nie uczciłeś” — w. 22–23, por. w. 20.

VII. Daniel i jego towarzysze odnieśli zwycięstwo nad przebiegłością, uniemożliwiającą zwycięzcom dochowanie wierności w oddawaniu czci Bogu — rozdz. 6:

A. W centrum szóstego rozdziału Księgi Daniela stoi modlitwa człowieka o realizację Bożej ekonomii; Daniel

polegał na modlitwie, by uczynić to, czego człowiek nie potrafił uczynić, i zrozumieć to, czego człowiek nie potrafił zrozumieć; poza modlitwą nie ma innego sposobu na doprowadzenie Bożej ekonomii do pełni i wypełnienia; to wewnętrzny sekret tego rozdziału.

- B. Daniel modlił się trzy razy dziennie, mając okna otwarte w stronę Jerozolimy; dzięki jego łaskawej modlitwie Bóg przyprowadził Izraela na powrót do ziemi jego ojców (w. 10; por. 1 Krl 19:12, 18); Bóg wysłucha naszych modlitw, gdy będą one skierowane na Chrystusa (którego typ stanowi Ziemia Święta), królestwo Boże (którego typ stanowi święte miasto) i dom Boży (którego typ stanowi święta świątynia), będące celem wiecznej Bożej ekonomii — 8:48–49.

Hymny do poselstwa czwartego

Hymn nr 203

1. Płynącą rzekę, drzewo Bóg
W ogrodzie Eden daje, by
Człowiek miał z czego jeść i pić
I mógł na wieki żyć.

Bóg jest w Chrystusie zasobem mym,
Bóg jako Duch chce posilać mnie;
Jeśli Chrystusem wciąż karmię się,
To On napelni mnie.
2. Chwalebny Chrystus drzewem tym;
To pokarm życia, dany nam,
By Bożych bogactw pełnię mieć,
Zaspokojenia smak.
3. Duch — rzeka, która płynie wciąż —
Zaopatruje w duchu nas,
Bogactwem napęlniając swym,
By nas uświęcić tak.
4. Chwalebny Chrystus życiem mym,
On we mnie żyje jako Duch,
Bym zespolony z Bogiem był,
Nim świecić zawsze mógł.
5. Chwałę Chrystusa — życie me,
Posłusznym być Duchowi chcę;
Gdy wznoszę Jemu chwały pieśń,
Łaska napęlnia mnie.

Hymn nr 204

1. O! Drzewa życia słodki smak —
Bóg jako życie me!
Umarły, głodny byłem tak,
Dziś mogę żyć i jeść.
2. Sam Bóg mnie tutaj przywiódł, gdzie
Pokarmem Chrystus jest;
To drzewo cenne stało się,
Gdy zeń zacząłem jeść.
3. Zasobem życia mego Pan,
Pokarmem moim jest;
Jedynym szczęściem mym się stał,
On zaspokoił mnie.
4. Za darmo z drzewa tego jeść
Jedynym wyjściem mym,
By Boże życie w sobie mieć,
Przez Niego dzisiaj żyć.

Poselstwo czwarte

Hiob i dwa drzewa

Wersety biblijne: Rdz 2:9, 17; Obj 22:1–2, 14; Hi 1:1; 2:3; 42:1–6.

I. W świetle boskiego objawienia zawartego w Piśmie Świętym istnieją dwa drzewa, dwa źródła, dwie drogi, dwie zasady i dwa zwieńczenia:

A. Dwa drzewa:

1. Drzewo życia oznacza Trójjedynego Boga, który jest życiem dla człowieka w relacji, jaką ma on z Bogiem — Rdz 2:9; Ps 36:10a.
2. Drzewo poznania dobra i zła oznacza szatana, diabła, złego, który jest śmiercią dla człowieka w jego upadku względem Boga — Rdz 2:17.

B. Dwa źródła:

1. Drzewo życia jest źródłem dla tych, którzy poszukują Boga jako życia, by mieli oni zaopatrzenie i radość — J 1:4; 15:1.
2. Drzewo poznania dobra i zła jest źródłem dla tych, którzy idą za szatanem jako trucizną na śmierć i wieczne zatracenie — 8:44.
3. Wynikiem tych dwóch źródeł są dwa królestwa: królestwo Boga i królestwo szatana — Mt 21:43; 12:26; Kol 1:13.

C. Dwie drogi:

1. Pierwsza droga to droga życia, droga ścięsniona; kroczą nią ludzie, którzy szukają Boga, zyskują Go i radują się Nim w Jego wiecznym życiu jako zaopatrzeniu — Mt 7:14; Dz 9:2; 16:17; 18:25–26; 2 P 2:15, 21.
2. Druga droga to droga śmierci oraz dobra i zła, droga szeroka; kroczą nią ludzie, którzy podążają za szatanem i są jego dziećmi — Mt 7:13; 1 J 3:10a.

D. Dwie zasady:

1. Pierwsza zasada to zasada życia — zasada zależności od Boga — J 15:5; Rdz 4:4.
 2. Druga zasada to zasada śmierci oraz dobra i zła — zasada niezależności od Boga — Jr 17:5–6; Rdz 4:3.
- E. Dwa zwieńczenia to końcowe wyniki dwóch dróg, które ludzie obierają w swojej relacji z Bogiem:
1. Zwieńczeniem Bożej drogi życia jest miasto wody życia, Nowa Jerozolima — Obj 21:2, 10–11; 22:1–2.
 2. Zwieńczeniem drogi śmierci oraz dobra i zła jest jezioro ogniste — 19:20; 20:10, 14–15; 21:8.

II. Bożym zamiarem było uzyskać Hioba, który będzie znajdował się nie na linii drzewa poznania dobra i zła, lecz na linii drzewa życia:

- A. Logika, jaką kierowali się Hiob i jego przyjaciele, była zgodna z linią drzewa poznania dobra i zła — Hi 2:11 — 32:1.
- B. Hiob, podobnie jak jego przyjaciele, zatrzymał się na poznaniu tego, co właściwe i niewłaściwe, i nie znalazł Bożej ekonomii — 4:7–8.
- C. Hiob i jego przyjaciele znajdowali się w sferze drzewa poznania dobra i zła; Bóg próbował ich z tej sfery wyratować i umieścić w sferze drzewa życia — 1:1; 2:3; 19:10.
- D. Bożym celem w rozprawianiu się z Hiobem było zawrócenie go z drogi dobra i zła na drogę życia, aby mógł on uzyskać Boga w najpełniejszym stopniu — 42:1–6.

III. Musimy mieć wizję drzewa życia — wizję Boga w Chrystusie jako naszego pokarmu — Rdz 2:9; Obj 22:1–2, 14:

- A. Drzewo życia oznacza Trójjedynego Boga w Chrystusie, udzielającego samego siebie swemu wybranemu ludowi jako życia w postaci pokarmu — Rdz 2:9.
- B. Drzewo życia stanowi centrum wszechświata:
 1. Zgodnie z Bożym zamysłem ziemia stanowi centrum wszechświata, ogród Eden — centrum ziemi,

a drzewo życia — centrum ogrodu Eden; a zatem wszechświat skupia się na drzewie życia.

2. Zarówno dla Boga, jak i człowieka nie ma nic bardziej centralnego i ważniejszego niż drzewo życia — 3:22; Obj 22:14.

C. Nowy Testament objawia, że Chrystus jest wypełnieniem figury drzewa życia — J 1:4; 15:5.

D. Wszystkie aspekty wszechzawierającego Chrystusa objawione w Ewangelii Jana stanowią wynik drzewa życia — 6:48; 8:12; 10:11; 11:25; 14:6.

E. Radowanie się drzewem życia będzie wiecznym działem wszystkich Bożych odkupionych — Obj 22:1–2, 14:

1. Drzewo życia wypełnia na wieki to, co na początku Bóg zamierzył dla człowieka — Rdz 1:26; 2:9.

2. Owoce drzewa życia będą na wieczność pokarmem dla Bożych odkupionych; będą nieustannie świeże, gdyż będą zradzane co miesiąc — Obj 22:2.

IV. W chwili odrodzenia Chrystus zasadził w nas samego siebie jako drzewo życia — J 1:12–13; 3:3, 5–6, 15; 11:25; 15:1, 5:

A. W swoim praktycznym codziennym życiu możemy znajdować się nie na linii drzewa życia, lecz na linii drzewa poznania dobra i zła — Prz 16:25; 21:2.

B. Hiob dążył do czegoś, co mieści się w sferze etyki, my zaś, wierzący w Chrystusa, powinniśmy dążyć do czegoś, co znajduje się w sferze Boga — 1 Kor 15:28; Ef 3:16–21.

C. W swoim codziennym życiu powinniśmy znajdować się nie w sferze drzewa poznania dobra i zła, lecz w sferze życiodajnego Ducha — 1 Kor 15:45b; Rz 8:2.

D. Bożym zamiarem jest nas zburzyć, a następnie odbudować samym sobą jako życiem i naturą, abyśmy byli ludźmi, którzy są z Nim całkowicie jedno — 2 Kor 1:9; 4:14.

Hymny na spotkanie stołu Pańskiego

Hymn nr 55

1. Patrz! Na wyniosłym nieba tronie
Zasiada Chrystus Jezus — Pan;
Jako człowieka Bóg Go wywyższył,
Koronę chwały Bożej dał!
2. On się w naturę przydział ludzką,
Wypełnił Boży plan przez swą śmierć,
Potem cieleśnie z martwych powstał,
Do nieba jako człowiek wszedł.
3. W Nim Bóg na ziemi żył uniżony
I miał z człowiekiem mieszkanie swe;
W Nim człowiek w niebie jest wywyższony
I pojednany z Bogiem jest.
4. On — Bóg zespolił się z człowiekiem,
By Bóg w człowieku świadectwo miał;
On — człowiek z Bogiem jest scalony,
Dziś człowiek w Bogu chwałę ma.
5. Od Pana uwielbionego w niebie
Duch wszechzawierający zszedł,
By o Jezusa świadczyć osobie,
O Jego dziele głosić wieść.
6. Dziś z otoczonym chwałą Jezusem
Kościół prawdziwie jedno jest;
Teraz przez Ducha tego Jezusa
Członki Jego budują się.
7. Patrz! Na wyniosłym nieba tronie
Zasiada człowiek — wszystkich Pan;
To Chrystus Jezus, nasz Wybawiciel,
Koronę chwały wieczną ma!

Hymn nr 93

1. Za Twój stół, nasz drogi Panie,
Za chleb, wino, dzięki Ci;
Przy tym stole Tyś radością
I miłości uczta Tyś.
Spożywamy z chleba — znaku
Ciała, któreś za nas dał,
I pijemy wino — symbol
Krwi, przelanej za wszystkich nas.
 Święty stół Twój, Panie,
 Święte znaki na nim;
 Jak bogate, niezgłębione
 Ich znaczenie jest.
2. Przez śmierć Twoją, drogi Panie,
Życia chcąc udzielić nam,
Ty sam siebie nam oddałeś,
By nam udział w sobie dać.
Przez nasz udział w winie, chlebie
Twoją wystawiamy śmierć;
Jedząc, pijąc, Panie, z Ciebie,
Wspominamy z miłością Cię.
3. Chleb jednego mistycznego
Ciała Twego znakiem jest;
Dzięki niemu wśród Twych członków
Mamy jedną, wspólną więź.
Przez ten pełen błogosławieństw
Kielich wina — mamy dziś
Twojej krwi komunie wieczną
Z tymi, co uwierzyli Ci.
4. W Tobie udział mamy wieczny,
Tutaj tylko pierwszy smak;
Na królestwo Twe czekamy
I je przyśpieszamy tak.
Gdy powrócisz, w swym królestwie
Dla tych, co zwycięscy są,
Nową uczta Ty się staniesz,
My zaś oblubienicą Twa.

Hymn ku chwale Ojca

Hymn nr 9

1. Gdy patrzę, Ojcze, na wielkość stworzenia,
Nieba i ziemi podziwiając cud,
Twe dzieła, Boże, nie do policzenia,
Potęgę Twą objawiające tu,
Me serce w uwielbieniu śpiewa Ci,
Jak wielkiś Ty, jak wielkiś Ty!
Przez wieczność całą będę śpiewał Ci,
Jak wielkiś Ty, jak wielkiś Ty!
2. Gdy Twoim z łaski cieszę się zbawieniem,
Żeś swego Syna jedynego dał —
On zmarł, byś Ty w nas nowe swe stworzenie
I swego życia pełny wyraz miał,
3. Gdy w Twym kościele widzę świętych rzesze
I każdy w sobie życie Twoje ma,
Jak budowani w Twoje są mieszkanie,
Twej boskiej pełni wyrażają dar,
4. Gdy oczekuję przyjścia wieku pełni,
By w Jeruzalem Nowej udział mieć,
Gdzie w nowym niebie i na nowej ziemi
Wszystko, kim jesteś, w nich wyrazi się,

Hymn do poselstwa piątego

W ekonomii swej wiecznej

W ekonomii swej wiecznej Bóg
Chce, by człowiek stał się taki sam
Jak On, tak w życiu i naturze, lecz nie w Bóstwie,
By z człowiekiem mógł jedno być,
a człowiek — jedno z Nim,
I uzyskał tak siebie wyraz rozszerzony,
I przymioty swe, i przymioty swe boskie
Mógł wyrazić jako ludzkie cnoty.

Poselstwo piąte

Boży zamiar względem Hioba — aby dobry człowiek stał się Bogiem-człowiekiem

Wersety biblijne: Hi 1:1, 8; 2:3, 9; 27:5; 31:6; 42:5–6.

- I. Biblia, składająca się z sześćdziesięciu sześciu ksiąg, służy jednemu: aby Bóg w Chrystusie jako Duch udzielał nam siebie, by być naszym życiem, naturą i wszystkim, abyśmy mogli żyć Chrystusa i Go wyrażać — Ef 3:16–17a; Flp 1:21a:**
 - A. Powinno to być zasadą, która rządzi naszym życiem — J 6:57.
 - B. Od strony praktycznej powinno to być dzisiejszym drzewem życia, którym się radujemy — Obj 22:14.
- II. Hiob był dobrym człowiekiem, który wyrażał samego siebie w swojej doskonałości, uczciwości i prawości — Hi 27:5; 31:6; 32:1:**
 - A. Doskonałość wiąże się z wewnętrznym człowiekiem, uczciwość zaś — z zewnętrznym — 1:1.
 - B. Hiob był człowiekiem prawym; prawość to całkowita suma doskonałości i uczciwości — 2:3, 9; 27:5; 31:6:
 1. W przypadku Hioba, prawość to całkowity wyraz tego, czym on był.
 2. Jeśli chodzi o charakter, Hiob był doskonały i uczciwy, natomiast w sensie etycznym jego prawość znajdowała się na wysokim poziomie.
 - C. Od strony pozytywnej Hiob bał się Boga, od strony negatywnej zaś stronił od zła — 1:1:
 1. Bóg nie stworzył człowieka jedynie po to, by ten się Go bał i nie robił niczego niewłaściwego; stworzył go raczej na swój własny obraz i według swojego podobieństwa po to, by człowiek Go wyrażał — Rdz 1:26.
 2. Wyrażanie Boga jest wznioślejsze od bania się Go i stronienia od zła.

3. To, co Hiob osiągnął w swojej doskonałości, uczciwości i prawości, było całkowicie marnością; ani nie wypełniało Bożego zamysłu, ani nie zaspokajało Jego pragnienia; dlatego Boga przepelniała pełna miłości troska o Hioba — Hi 1:6–8; 2:1–3.

D. Tylko Bóg wiedział, że Hiob ma potrzebę związaną z tym, że nie miał on Boga w swoim wnętrzu; dlatego chciał, by Hiob Go zyskał i w ten sposób wyrażał ze względu na wypełnienie Jego zamysłu — 42:5–6.

III. Boży zamiar polegał na tym, aby Hiob stał się Bogiem-człowiekiem, wyrażającym Boga w Jego przymiotach — 22:24–25; 38:1–3:

A. Bóg wprowadził Hioba do innej sfery, sfery Boga, aby zamiast tego, co Hiob mógł osiągnąć w sferze swojej doskonałości, sprawiedliwości i prawości, mógł zyskać Jego — 42:5–6.

B. Bożym zamiarem względem Hioba było go pochłoniąć i pozbawić tego, co on osiągnął, dokonał, na najwyższym poziomie etyki w doskonałości i uczciwości — 31:6.

C. Bożym zamiarem było zburzyć naturalnego Hioba w jego doskonałości i uczciwości, by móc zbudować odnowionego Hioba w Bożej naturze i przymiotach — 1:6–8; 2:3–6.

D. Bożym zamiarem było uczynić z Hioba Bożego człowieka, napełnionego Chrystusem, ucieleśnieniem Boga, by był on Bożą pełnią ze względu na Boży wyraz w Chrystusie — 1 Tm 6:11; 2 Tm 3:17.

E. Bóg ogołacał i pochłaniał Hioba po to, by go zburzyć, aby mieć podstawę i sposób na to, by odbudować go samym sobą, dzięki czemu stałby się on Bogiem-człowiekiem, takim samym jak Bóg w życiu i naturze, lecz nie w Bóstwie, aby Go wyrażać — Ef 3:16–21.

IV. W Chrystusie Bóg został ukonstytuowany w człowieku, a człowiek w Bogu, i Bóg oraz człowiek zostali

zespoleni w jedną całość, którą nazywamy Bogiem-człowiekiem — Mt 1:21, 23; Łk 1:35; Tt 2:13; 1 Tm 2:5:

- A. Liczni Bóg-ludzie, synowie Boży, stanowią przyrost, powielenie, kopię i kontynuację Chrystusa, pierwszego Boga-człowieka — J 12:24; Hbr 2:10; Rz 8:29.
- B. Bóg-człowiek to ktoś, kto ma udział w Bożym życiu i naturze i w ten sposób staje się jedno z Bogiem w Jego życiu i naturze, i tym samym Go wyraża — J 3:15; 2 P 1:4; 1 Kor 6:17.
- C. Bóg-człowiek narodził się z Boga i był Jego dzieckiem, mającym Jego życie i naturę — J 1:12–13; 3:6:
 - 1. Bóg-człowiek ma dwa życia: ludzkie i boskie oraz dwie natury: człowieczeństwo i boskość.
 - 2. Bóg-człowiek to człowiek-życie — 1 J 5:11–13; Rz 8:2, 6, 10–11.
 - 3. Bóg-człowiek to człowiek-złoto — Wj 25:11; 1 P 1:7; Obj 3:18; 21:18b.
- D. Bóg-człowiek ukonstytuowany jest Bogiem i posiada Go jako swoje życie, zaopatrzenie w życie i wszystko; jest zatem człowiekiem, a zarazem Bogiem, oraz Bogiem, a zarazem człowiekiem — Ef 3:16–17a.
- E. Bóg-człowiek jest nowym stworzeniem i sprawiedliwością Boga w Chrystusie — 2 Kor 5:17, 21.
- F. Bóg-człowiek kocha Pana całą swoją istotą, czyli z całego swego serca, duszy, umysłu i siły — Mark 12:30.
- G. Bóg-człowiek nie pokłada ufności w upadłym ciele, zapiera się swego „ja” i ćwiczy ducha, by żyć Chrystusa — Flp 3:3; Mt 16:24; 1 Tm 4:7; Flp 1:21a.
- H. Bóg-człowiek jest Bożym człowiekiem, mającym Jego słowo i wdychającym Jego oddech — 1 Tm 6:11; 2 Tm 3:16–17.
- I. Bóg-człowiek zdaje sobie sprawę z tego, że nie jest niezależną jednostką, lecz częścią zbiorowego Boga-człowieka — Ciała Chrystusa, jednego nowego człowieka — 1 Kor 12:12–13; Ef 4:16; Kol 3:10–11.

INFORMACJA DLA RODZICÓW I OPIEKUNÓW

Konferencja dla dzieci i młodzieży BÓG POWOŁAŁ NOEGO

PLAN SPOTKAŃ

piątek (1 maja)

14:50 spotkanie 1 *Noe znalazł łaskę w oczach Boga*

18:50 czas gier, zabaw i robótek

sobota (2 maja)

9:50 spotkanie 2 *Noe współpracował z Bogiem*

14:50 czas gier, zabaw i robótek

dzień Pański (3 maja)

9:50 spotkanie 3 *Bóg zawarł przymierze z Noem i jego rodziną*

Prosimy o przyprowadzanie dzieci **do sali „Zamek Janów Podlaski”**
10 minut przed rozpoczęciem spotkań dla dorosłych i odbieranie dzieci
niezwłocznie po zakończeniu spotkania.

GRUPY DZIECIĘCE

Konferencja dla dzieci odbywa się w trzech grupach wiekowych.

Grupa A (młodsza) – dzieci w wieku od **5 lat** do klasy „0” w szkole podstawowej. Dzieci **poniżej piątego roku życia** mogą uczestniczyć w spotkaniach będąc pod opieką jednego z rodziców w trakcie całego spotkania.

Grupa B (średnia) – klasy **I-III** szkoły podstawowej

Grupa C (starsza) – klasy **IV-V** szkoły podstawowej

Spotkanie wieczorne w piątek i popołudniowe w sobotę przeznaczone są dla dzieci z grupy **średniej** i **starszej**. Rodzice dzieci z grupy **młodszej** powinni zatroszczyć się o dzieci we własnym zakresie. Dzieci z młodszej grupy mogą też uczestniczyć w tych spotkaniach pod warunkiem obecności jednego z rodziców.

GRUPA MŁODZIEŻOWA

W **konferencji dla młodzieży** uczestniczy młodzież z klas **VI-VIII** szkoły podstawowej oraz uczniowie **szkoły średniej**.

Spotkania dla młodzieży odbędą się piątek o godz. 14:50, w sobotę o godz. 14:50 i w dzień Pański po stole Pańskim w sali „**Restauracja Optymistyczna**”.